

Opgjort i nutidsværdi udgør merprovenuet til staten fra aftalen ca. 18 mia. kr. frem til 2012. Også i perioden fra 2012 til 2042 vil aftalen give et ikke ubetydelige merprovenu (omkring 13 mia. kr. i nutidsværdi), jf. bilag 4 (ikke optrykt her).

Aftalen kan endvidere vurderes med historiske tal. Der er i bilag 4 foretaget en beregning af, hvilket merprovenu staten havde opnået, hvis aftalen var indgået med virkning fra 2001 i stedet for 2004. Disse beregninger baserer sig på faktiske tal for både produktion, overskud, investeringer, betalt skat mv. Beregningerne viser opgjort i nutidsværdier, at staten ved at indgå aftalen med virkning fra 2001 kunne have opnået et merprovenu på 2,3 mia. kr. i 2001 og 2,5 mia. kr. i hvert af årene 2002 og 2003. Altså resulterer det i samme størrelsesorden, som når der regnes på fremtidige tal.

Samlet set tyder de forskellige sammenligninger på, at størrelsen af statens merprovenu med den nye aftale er temmelig stabilt, uanset om aftalen testes mod positive fremskrivninger af statens provenu eller faktisk realiserede data.

Herudover kan der foretages en sammenligning med de forventede indtægter i finanslovsforslaget for 2004. Sammenlignet med budet for FFL 04, som dog er baseret på andre mængder og oliepriser end i aftaleberegningerne, er der tale om et merprovenu på 3,3 mia. kr. i 2004. Under forudsætning af at indtægten fra selskabsskatten og kulbrinteskatten mv. ikke ændrer sig i budgetoverslagsårene på FFL 04, vil statens merprovenu i perioden 2005 til 2007 ligge på omkring samme beløb, jf. tabel 6.

Tabel 6. – Statens provenu ved aftalen i forhold til Finanslovsforslaget 2004

Mia. kr., 2003-priser	2004	Gns. 2005-2007
Aftalen	11,2	11,5
FFL 2004	7,9	7,9
Forskel	3,3	3,5

På FFL 04 er der forudsat en lavere produktion og en højere oliepris end i aftaleberegningerne. Der forudsættes stort set samme dollarkurs. Beregningsteknisk forudsættes det, at statens provenu fra DUC udgør 93 pct. af statens provenu for alle selskaber i Nordsøen. Tabellens opgørelse baserer sig endvidere på indbetalingsår svarende til princippet på finansloven.

Endelig er der foretaget følsomhedsberegninger ved ændrede forudsætninger om oliepris, dollarkurs og produktion. Dette fremgår af den efterfølgende tabel 7. Tabellen viser, at statens andel af værdierne inden for eneretsbevillingen svinger fra 58 pct. til 62 pct. fra det lave til det høje produktionsscenario. Tilsvarende vil en 20 pct. positiv eller negativ ændring i oliepriserne eller dollarkursen få statens andel til at svinge mellem 63 og 56 pct.

Samlet set indikerer beregningerne, at der med ændrede forudsætninger kan ske udsving i statens provenu og statens andel af overskuddet. Det skyldes, at aftalen i kraft af en sammensat marginalskat på 73 pct. er således indrettet, at den gennemsnitlige beskatningsprocent vokser med stigende overskud. I modsætning til det hidtidige beskatningssystem, der formelt set har en endnu højere marginal beskatning, er der med aftalen nu skaffet sikkerhed for en effektiv højere beskatning. Det skyldes, at der til forskel fra det nuværende system er et langt mere stabilt skattegrundlag på grund af de reducerede fradragsmuligheder.